

Krajská hygienická stanice Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně

Havlíčkovo nábřeží 600, 760 01 Zlín

Tel. 577210266, fax: 577006746, e-mail: khs@khszlin.cz, podatelna@khszlin.cz, ID: xwsai7r

Č.j.: KHSZL 30795/2017

Ve Zlíně, dne 18. 12. 2017

Spisová značka: S-KHSZL/30795/2017/2.5/HOK/ZL/JAV-02

Vyřizuje:

Ing. Eva Javoříková, tel.: 577 006 725, e-mail: eva.javorikova@khszlin.cz

Mgr. Václav Kočí, tel.: 577 006 713, e-mail: vaclav.kocih@khszlin.cz

Frank Bold advokáti, s.r.o.

Údolní 33

602 00 Brno

Vyjádření Krajské hygienické stanice Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně k podnětu na vydání nového závazného stanoviska k řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh na výhradním ložisku štěrkopísku Moravský Písek

Dne 20. 11. 2017 byl Krajské hygienické stanici Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně (dále též „KHS ZK“) doručen od společnosti Frank Bold advokáti, s.r.o., která zastupuje na základě plné moci ze dne 19.7.2017 společnost Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., podnět k vydání (nového) závazného stanoviska k řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh na výhradním ložisku štěrkopísku Moravský Písek (dále též jen jako „záměr“), které by nahradilo vydané závazné stanovisko KHS ZK ze dne 7. 7. 2015, č.j.: KHSZL 12052/2015, sp zn.:KHSZL/12052/2015/2.5/HOK/ZL/JAV-02 (dále jen „závazné stanovisko“). Důvodem k podání podnětu jsou dle podatele nové skutečnosti, které vydání nového závazného stanoviska odůvodňují.

Podatel ve svém podnětu opakovaně tvrdí, že závazné stanovisko vydané KHS ZK ve věci trpí vadou nezákonnosti, a proto by mělo být zrušeno či změněno, resp. nahrazeno novým závazným stanoviskem KHS ZK. Nabádá, aby KHS ZK jako příslušný správní orgán, který „nezákonné“ závazné stanovisko vydal, tento stav sám napravil (k důvodům údajné nezákonnosti – viz níže) .

Podatel dále s odkazem na § 149 odst. 4 a 5 správního řádu uvádí, že nezákonnost závazného stanoviska lze namítat v podnětu k přezkumnému řízení nebo v rámci odvolání směřujícího proti konečnému rozhodnutí, jehož je závazné stanovisko podkladem, resp. uvádí, že nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko.

I přes shora uvedené a jasně stanovené právní zásady však podatel současně dovozuje s odkazem na soudní judikaturu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.11.2011, č.j. 9 As 53/2011-67) právní názor, že „v určitých situacích lze rovněž žádat o vydání nového závazného stanoviska, které nahradí závazné stanovisko původní“.

Pokud jde o namítané důvody nezákonnosti závazného stanoviska, podatel uvádí, že KHS ZK při udělení souhlasu s předmětným záměrem vycházela z tehdy platného zákona č.

258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOVZ“), který byl však s účinností od 1. 11. 2017 novelizován zákonem č. 202/2017 Sb., přičemž v důsledku této novely došlo k navýšení povinností vyžadovaných po provozovateli vodovodu pro veřejnou potřebu (dále jen „provozovatel vodovodu“).

Podatel konkrétně poukazuje na § 3a odst. 9 a § 3c ZOVZ, které nově stanoví provozovatelům vodovodů důležité právní povinnosti v rámci povinné transpozice novely směrnice Rady 98/83 ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě (jedná se o směrnici Evropské Komise č. 2015/1787 – pozn.).

Provozovatelé vodovodů musí během přechodného období následujících 6 let zpracovat pro jím provozovaný vodovod pro veřejnou potřebu zcela nový provozní řád, který podléhá schválení příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví, jehož obsahové náležitosti obligatorně určuje právě shora uvedená nová právní úprava ZOVZ.

Podatel k tomu uvádí, že se důvodně obává, že pokud by KHS ZK záměr nově v důsledku změny legislativy neposoudila, do budoucna by mohla nastat situace, že podatel, jakožto provozovatel vodovodu, nebude moci některé zákonem vyžadované povinnosti reálně naplňovat (konkrétně viz § 3c odst. 1 písm. c) či § 3c odst. 5 písm. c) ZOVZ – tj. stanovit do provozního řádu údaje o opářeních nutných pro omezení nepřijatelných rizik v celém systému zásobování, resp. stanovit nápravná nebo kontrolní opatření k odstranění nebo zmírnění nepřijatelných rizik v celém systému zásobování). Podatel má za to, že nebude schopen navrhnout taková efektivní opatření, která by mohla rizika minimalizovat.

Podatel rovněž upozorňuje, že v případě realizace záměru nemůže garantovat trvalé a spolehlivé plnění povinností stanovených provozovatelům vodovodů, tj. zajistit, aby dodávaná pitná voda měla stanovenou jakost pitné vody, resp. jakost povolenou či určenou.

Krajská hygienická stanice Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně podaný podnět posoudila a dospěla v první řadě k závěru, že závazné stanovisko, které ve věci vydala dne 7. 7. 2015, č.j.: KHSZL 12052/2015, sp.zn.: KHSZL/12052/2015/2.5/HOK/ZL/JAV-02, bylo vydáno zcela v souladu s platnou legislativou, na základě zákona a v jeho mezích, a v žádném případě nelze tvrdit, že jde o závazné stanovisko nezákonné.

Jakousi „dodatečnou“ nezákonnost vydaného závazného stanoviska KHS ZK pak nezpůsobuje ani shora uvedená novelizace ZOVZ s účinností od 1. 11. 2017, když dle názoru KHS ZK rozhodně nelze dovodit rozpor vydaného závazného stanoviska s právními předpisy, tj. jeho nezákonnost (a to jak jeho věcný obsah, tak procesní postup vydání závazného stanoviska) z pouhého spekulativního tvrzení podatele, že v důsledku povolení a realizace záměru asi nebude schopen řádně zpracovat nový provozní řád se všemi jeho náležitostmi, resp. z jeho obav a subjektivního přesvědčení, že nebude schopen řádně splnit a garantovat spolehlivé plnění povinností provozovatele vodovodu.

Je třeba připomenout, že dosud nebyl ani vydán prováděcí právní předpis, který bude stanovit konkrétní postup vypracování posouzení rizik a hodnocení výsledků tohoto postupu, čili skutečnost, zda provozovatel bude či nebude schopen něco náležitě splnit a provozní řád zpracovat tak, aby jej bylo možno schválit příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví, nelze považovat za racionální argument, který by vedl správní orgán k závěru, že jeho závazné stanovisko je nezákonné, resp. že zde existuje nezákonný stav, který má správní orgán napravit (jak vyzývá podatel). K tomu se znovu připomíná, že k vypracování nových provozních řádů budou mít provozovatelé vodovodů ze zákona 6-leté přechodné období.

Vedle toho se KHS ZK neztotožňuje ani s právním názorem podatele, že si KHS ZK může, měla by a má z hlediska zákonnosti přezkoumat jí vydané závazné stanovisko sama a vydat závazné stanovisko nové.

Správní řád v § 149 odst. 4 a 5 stanoví jasná právní pravidla pro přezkum, resp. změnu či zrušení závazných stanovisek, kdy tento proces přísluší výhradně nadřízenému orgánu toho správního orgánu, který závazné stanovisko vydal. Děje se tak v rámci odvolání proti rozhodnutí správního orgánu, který rozhoduje ve věci hlavní, případně na základě podnětu správního orgánu k přezkumnému řízení, který při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko.

Na tom dle názoru KHS ZK nemění nic ani podatelem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.11.2011, č.j. 9 As 53/2011-67, v němž byla podstatou sporu otázka, zda krajský soud postupoval správně, když závazná stanoviska správních orgánů (která byla závazným podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci – pozn.) považoval za rozhodnutí, která nejsou samostatně přezkoumatelná ve správním soudnictví, a přezkoumal je v rámci přezkumu konečného rozhodnutí.

Závěrem uvedeného judikátu Nejvyšší správní soud jasně poukazuje na § 149 odst. 5 správního řádu, *podle kterého lze nezákonné závazné stanovisko zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí. Z právě uvedeného je patrné, že smyslem a účelem předmětného ustanovení je naplnit zásadu rychlosti a hospodárnosti postupů (procesní ekonomie), a minimalizace možností, že správní orgán „marně“ povede řízení, jehož výsledek bude tak či onak předurčen obsahem závazného stanoviska. Zákon tedy upravuje určitou možnost, jak se ze strany správních orgánů rozhodujících ve věci hlavní proti nezákonným závazným stanoviskům dotčených orgánů bránit.*

Lze tedy uzavřít, že Krajská hygienická stanice Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně neshledala žádnou právní oporu pro revizi svého závazného stanoviska ve věci, přičemž současně má nadále za to, že shora citované závazné stanovisko bylo vydáno plně v souladu s požadavky zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a jeho prováděcích předpisů.

Ing. Eva Javoříková
ředitelka odboru hygieny obecné a komunální

Počet listů: 2

Rozdělovník:

- 1 x adresát
- 1 x KHS ZK – ředitelka KHS ZK se sídlem ve Zlíně
- 1x KHS ZK – odbor HOK
- 1x KHS ZK – sekce OPVZ
- 1x KHS ZK – odbor správní